

Publikacja informacji dotyczącej zatwierdzenia standardowej zmiany w specyfikacji produktu objętego nazwą pochodzenia w sektorze winorośli i wina, o której to zmianie mowa w art. 17 ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33

(2022/C 88/08)

Niniejsza informacja zostaje opublikowana zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33 ⁽¹⁾.

POWIADOMIENIE O STANDARDOWEJ ZMIANIE W JEDNOLITYM DOKUMENCIE

„Saint-Estèphe”

PDO-FR-A0178-AM01

Data powiadomienia: 26 listopada 2021

OPIS I UZASADNIENIE ZATWIERDZONEJ ZMIANY

1. Oficjalny kod geograficzny

Zaktualizowano gminy obszaru geograficznego oraz obszaru bezpośredniego sąsiedztwa według oficjalnego kodu geograficznego.

Granice obszaru geograficznego pozostają niezmienione.

Zmieniono pkt 6 i 9 jednolitego dokumentu.

2. Wyznaczone działki rolne

Do wykazu posiedzeń właściwego komitetu krajowego, który zatwierdził wyznaczone działki rolne, dodano datę 3 czerwca 2021 r.

Zmiana ta ma na celu dodanie daty zatwierdzenia przez właściwy organ krajowy zmiany dotyczącej działek wyznaczonych do produkcji w obrębie obszaru geograficznego produkcji. Wyznaczenie granic działek rolnych polega na zidentyfikowaniu na obszarze geograficznym produkcji działek nadających się do produkcji produktu objętego daną chronioną nazwą pochodzenia.

Przedmiotowe zmiany nie dotyczą jednolitego dokumentu.

3. Obrót między uprawnionymi właścicielami składów

W rozdziale 1 usuwa się pkt IX ppkt 5 lit. b) dotyczący daty wprowadzenia win do obrotu między uprawnionymi właścicielami składów.

Zmiana ta nie wymaga zmiany jednolitego dokumentu.

4. Środki przejściowe

Środki przejściowe, które wygasły, zostały usunięte ze specyfikacji produktu.

Zmiana ta nie wymaga zmiany jednolitego dokumentu.

5. Odniesienie do organu kontrolnego

Brzmienie odniesienia do organu kontrolnego zmieniono w celu ujednoczenia brzmienia z innymi specyfikacjami nazw pochodzenia. Przedmiotowa zmiana ma charakter wyłącznie redakcyjny. Zmiana ta nie pociąga za sobą żadnych zmian w jednolitym dokumencie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 9 z 11.1.2019, s. 2.

JEDNOLITY DOKUMENT

1. **Nazwa lub nazwy**

Saint-Estèphe

2. **Rodzaj oznaczenia geograficznego:**

ChNP – chroniona nazwa pochodzenia

3. **Kategorie produktów sektora wina**

1. Wino

4. **Opis wina lub win**

KRÓTKI OPIS

Są to czerwone wina niemusujące.

Minimalna naturalna objętościowa zawartość alkoholu w winach wynosi 11 %, a po wzbogaceniu całkowita objętościowa zawartość alkoholu nie przekracza 13,5 %.

Każda partia wina wprowadzona do obrotu charakteryzuje się:

- zawartością kwasu jabłkowego nie przekraczającą 0,30 g/l;
- zawartością cukrów fermentacyjnych (glukozy i fruktozy), która nie przekracza 2 g/l;
- luzem, kwasowością lotną nieprzekraczającą 13,26 miliekwiwaleńców na liter, tj. 0,79 g/l przy kwasowości wyrażonej jako kwas octowy (0,65 g/l wyrażonej jako H₂SO₄) do dnia 31 lipca roku następującego po zbiorach i nieprzekraczającą 16,33 miliekwiwaleńców na liter, czyli 0,98 g/l przy kwasowości wyrażonej jako kwas octowy (0,80 g/l wyrażonej jako H₂SO₄) po tej dacie.

Kwasowość ogólna i całkowita zawartość dwutlenku siarki są zgodne z wartościami określonymi w przepisach unijnych. Wina mają intensywnie czerwoną barwę. Najczęściej pochodzą z połączeń, w których dominuje odmiana cabernet-sauvignon N. Odmiana ta nadaje winom mocną budowę o pełnej strukturze taninowej. Odmiana merlot N uzupełnia często nuty przypraw nutami czerwonych owoców. Struktura i złożoność wina są wzmacniane odmianami cabernet franc N lub petit-verdot N, które mogą wносить świeżość w latach większej dojrzałości. Te wyraziste i mocne wina wymagają wielu lat dojrzewania, kiedy zyskują pełny, owocowy i subtelny smak.

Ogólne cechy analityczne

Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna kwasowość ogólna	
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwaleńcach na liter)	
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na liter)	

5. **Praktyki winiarskie**5.1. *Szczególne praktyki enologiczne*1. *Szczególne praktyki enologiczne*

Zezwala się na stosowanie substryktywnych technik wzbogacania przy progu stężenia wynoszącym 15 %.

Całkowita objętościowa zawartość alkoholu w winach po wzbogaceniu nie przekracza 13,5 %.

Poza wymienionymi powyżej zakazami w praktykach enologicznych towarzyszących produkcji wina należy przestrzegać wymogów obowiązujących na poziomie wspólnotowym oraz zawartych w kodeksie rolnictwa i rybołówstwa morskiego.

2. Praktyka uprawy

a) Gęstość nasadzeń

- Minimalna gęstość nasadzeń winnic wynosi 7 000 roślin na hektar.
- Odstęp między rzędami winorośli nie może wynosić więcej niż 1,50 metra, zaś odstęp między krzewami w tym samym rzędzie nie może wynosić mniej niż 0,80 metra.

b) Zasady przycinania

- Cięcia dokonuje się najpóźniej na etapie rozwinięcia liści (etap 9 skali Lorenza).
- Winorośl jest przycinana zgodnie z następującymi technikami, przy maksimum 12 oczkach na roślinę:
 - cięcie, zwane medokańskim (fr. *taille médocaine*), długie lub cięcie krótkie i długie, w ramach którego na roślinie pozostawia się dwie długie łozy z maksymalnie czterema oczkami na łozę w przypadku odmian winorośli cot N, cabernet-sauvignon N, merlot N i petit verdot N lub z maksymalnie pięcioma oczkami na łozę w przypadku odmian winorośli cabernet franc N i carmenère N. Czopy przycina się, pozostawiając na nich dwa oczka;
 - cięcie systemem podwójnego sznura lub czteroramiennego wachlarza.

c) Nawadnianie

Zgodnie z przepisami kodeksu rolnictwa i rybołówstwa morskiego można dopuścić nawadnianie w okresie wegetacji winorośli.

5.2. Maksymalna wydajność

1. 63 hektolitry z hektara

6. Wyznaczony obszar geograficzny

Zbiór winogron, produkcja wina i dojrzewanie wina odbywają się na obszarze gminy Saint-Estèphe w departamencie Gironde określonej na podstawie oficjalnego kodu geograficznego z dnia 1 stycznia 2021 r.

7. Główne odmiany winorośli

Cabernet franc N

Cabernet-Sauvignon N

Carmenère N

Cot N - Malbec

Merlot N

Petit Verdot N

8. Opis związku lub związków

8.1. Opis czynników naturalnych mających wpływ na związek z obszarem

Obszar geograficzny objęty kontrolowaną nazwą pochodzenia „Saint-Estèphe” położony jest na lewym brzegu rzeki Gironde na półwyspie Médoc, w połowie drogi między Bordeaux i La Pointe de Grave.

Stanowi on część wyjątkowej struktury geologicznej półwyspu Médoc, która przybiera postać rozbudowanych tarasów zwirowych położonych wzdłuż ujścia rzeki Gironde na wysokości od 4 do 40 metrów.

Struktura tych czwartorzędowych tarasów o średniej grubości około dziesięciu metrów opiera się na marglach i wapieniach pochodzących z epoki eocenu i oligocenu, które są widoczne szczególnie w zachodniej części gminy Saint-Estèphe. Formacje te są przykryte „Sable des Landes” (czwartorzędowym piaskiem wiatrowym) w zachodniej części, na granicy lasu. Różnorodność występujących formacji uzupełniają młode osady aluwialne występujące na obrzeżach estuarium, nazywane lokalnie „palus”.

Cały teren jest podzielony przez strumienie „jalles” i „esteys”, które przechodząc przez warstwy gleby i spływając do rzeki Gironde, wyodrębniają żwirowe grzbiety i pokrywają się z wieloma granicami gmin. W związku z tym obszar geograficzny objęty kontrolowaną nazwą pochodzenia „Saint-Estèphe” odpowiada terytorium gminy Saint-Estèphe. Obszar tej gminy jest oddzielony od gminy Saint-Seurin-de-Cadorno na północy przez bagna, przez które przepływa „l'Estey de la Calupeyre”, a na południu przez bagna Lafite, przez które przepływa „Jalle du Breuil”.

W przypadku żwirowych grzbietów dominującym rodzajem gleb są gleby piaszczysto-żwirowe i gliniasto-żwirowe. W części zachodniej twarda wapienna podstawa jest pokryta w nieregularny sposób glebami piaszczysto-żwirowymi oraz powierzchniowymi rędzinami. Lokalne bogactwo osadów przyczynia się do różnorodności krajobrazów i kolorów występującej tam gleby. Lokalna toponimia odnosi się zarówno do topografii grzbietów wzniesień, jak i do charakteru gleb żwirowych przez zastosowanie nazw takich jak „Cos” lub „Pez”.

Kontrolowana nazwa pochodzenia „Saint-Estèphe” jest najbardziej wysuniętą na północ spośród „gminnych” kontrolowanych nazw pochodzenia w regionie Médoc i drugą pod względem wielkości objętego nią obszaru.

Winnice zajmują większą część terytorium gminy na wysokości wzniesień, tworząc tamtejszy krajobraz. Jest ono oplecione gęstą siecią dróg drugorzędnych obsługujących kilka miasteczek. Miasteczka, takie jak Marbuzet, Blanquet, Pez, Leyssac czy Saint-Corbian, są położone wokół posiadłości zajmujących się uprawą winorośli.

Najlepsze „cru” rozpoznaje się za pomocą nazw tych posiadłości zlokalizowanych w centralnej części winnic.

Na południu i na północy gminy podmokłe doliny, które tworzą bagienne obszary leżące prostopadle do estuarium, są użytkami zielonymi i terenami miejscowo zalesionymi.

Żwirowe grzbiety pokryte winnicami – charakterystyczne dla obszaru kontrolowanej nazwy pochodzenia „Saint-Estèphe” – są na wschodzie położone blisko estuarium, co sprawia, że strefa „palus” ogranicza się do pasa o szerokości od 200 do 300 metrów.

8.2. Opis czynników ludzkich mających wpływ na związek z obszarem

W XVIII wieku właścicielem ziemskim Calon jest Gui Martin de Saint-Estèphe, zarządzający archidiecezją Lesparre. W tym okresie Saint-Estèphe zaczyna być znane z „dobrych winorośli”, których uprawa jest bardziej opłacalna niż uprawa zbóż. Na obszarze, który w późniejszych latach stanie się obszarem gminy Saint-Estèphe, inni właściciele ziemscy dają początek pierwszym osadom, jak to dzieje się w przypadku majątku ziemskiego Blanquet czy majątku ziemskiego oddanego w użytkowanie wasala Lassalle de Pez.

W XVIII i XVIII wieku dziesięcina w „Saint-Estèphe” jest największą spośród wszystkich innych w regionie Médoc. Z historii wynika jednak, że renoma win „Saint-Estèphe” jest ściśle związana z działalnością kupców z Bordeaux uprawiających i sprzedających te wina.

W XIX wieku, w okresie charakteryzującym się dobrobytem, powstały istniejące obecnie duże majątki ziemskie. Piękne i duże zamki pochodzące z tamtego okresu świadczą o rozkwicie, potędze i dynamicznym rozwoju.

Podobnie jak w przypadku innych winnic objętych kontrolowaną nazwą pochodzenia półwyspu Médoc, „cru” pochodzące z gmin takich jak Saint-Estèphe cieszą się uznaniem różnych rankingów sporządzanych od XVII i XVIII wieku. Tak więc w „Klasyfikacji win z 1855 r.” wyrażono uznanie dla pięciu „cru” pochodzących z gminy Saint-Estèphe, a w „Klasyfikacji cru Bourgeois z 1932 r.” nagrodzono czterdzieści „cru”.

Obecnie prawie połowa win Saint-Estèphe jest wprowadzana do obrotu poza terytorium kraju, w Belgii, Anglii, Niemczech i Holandii, lub eksportowana do Stanów Zjednoczonych, Szwajcarii i Azji.

Kontrolowana nazwa pochodzenia „Saint-Estèphe” została uznana dekretem z dnia 11 września 1936 r. Winnica produkuje średnio 65 000 hektolitrów czerwonych win niemusujących.

Wina te mają intensywnie czerwoną barwę. Najczęściej pochodzą z połączeń, w których dominuje odmiana cabernet-sauvignon N. Odmiana ta nadaje winom mocną budowę o pełnej strukturze taninowej. Odmiana merlot N uzupełnia często nuty przypraw nutami czerwonych owoców. Struktura i złożoność wina są wzmacniane odmianami cabernet franc N lub petit-verdot N, które zapewniają również świeżość w latach większej dojrzałości. Te wyraziste i mocne wina wymagają wielu lat dojrzwania, dzięki czemu zyskują pełny, owocowy i subtelny smak. Jakość i oryginalny charakter win objętych kontrolowaną nazwą pochodzenia „Saint-Estèphe” ma swoje źródło w wyjątkowej komplementarności gleb i ukształtowaniu terenów położonych w pobliżu estuarium, które chroni winnice przed nadmiernym wpływem klimatu.

Zgodnie z praktyką opisaną już w dekrete zatwierdzającym chronioną nazwę pochodzenia „Saint-Estèphe”, wyznacza się obszar działek przeznaczonych do zbiorów winogron.

We wschodniej części gminy na wyznaczonym obszarze znajdują się tereny o naturalnie dobrze przepuszczalnych glebach żwirowych. Gleby te doskonale nadają się do uprawy odmiany cabernet-sauvignon N. Z tego obszaru wyłączone są działki z glebami utworzonymi na bazie współczesnych osadów aluwialnych i piasków, a także te, na których występuje nieprzepuszczalne podłoże.

Na wyznaczonym obszarze w zachodniej części gminy, na mniej lub bardziej „karstyfikowanej” wapiennej podstawie położone są tereny o naturalnie dobrze przepuszczalnych glebach. Odmiana winorośli merlot N jest szczególnie dobrze przystosowana do takiego rodzaju warunków. Wyłącza się obszary położone w depresji z piaszczystymi glebami zmiennymi pod względem hydromorficznym, a także obszary z glebami gliniastymi i głębokim hydromorfizmem, jak również tereny bagniste i torfowiska.

Tego rodzaju metoda prowadzenia winorośli pozwala na uzyskanie bardzo dojrzałych i zdrowych winogron oraz na kontrolę plonów. W związku z tym możliwy jest bardzo długi okres maceracji mający na celu uzyskanie struktury potrzebnej do dojrzewania win. W związku z powyższym dojrzewanie, przewidziane na okres co najmniej sześciu miesięcy, jest niezbędne w celu wydobycia połączeń tanin i antocyjanów niezbędnych do stabilizacji barwy i złagodzenia taniowości win, tj. zmniejszenia twardości tanin.

Oprócz istotnej roli, jaką odegrał handel w Bordeaux dla renomy i uznania kontrolowanej nazwy pochodzenia, do sławy objętego nią wina i rozpowszechniania jego wizerunku przyczyniły się w znacznym stopniu duże majątki ziemskie, z których wiele znalazło się w „Klasyfikacji win z Bordeaux z 1855 r.”. Obok takich posiadłości, do uznania szczególnych cech tej nazwy w Médoc, dzięki zastosowaniu specjalnych terminów, takich jak „crus paysan” i „crus artisans”, w dużej mierze przyczyniły się również małe i średnie majątki ziemskie, przedsiębiorstwa rodzinne i spółdzielnie.

9. **Dodatkowe wymogi zasadnicze (pakowanie, etykietowanie i inne wymogi)**

Ramy prawne:

przepisy UE

Rodzaj wymogów dodatkowych:

odstępstwo dotyczące produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym

Opis wymogu:

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa, określony na zasadzie odstępstwa w odniesieniu do winifikacji, produkcji i dojrzewania win, stanowi obszar następujących gmin departamentu Gironde określonych na podstawie oficjalnego kodu geograficznego z dnia 1 stycznia 2021 r.: Cissac-Médoc, Pauillac, Saint-Sauveur, Saint-Seurin-de-Cadourne i Vertheuil.

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu:

Na etykiecie można wskazać nazwę większej jednostki geograficznej: „Vin de Bordeaux – Médoc” lub „Grand Vin de Bordeaux – Médoc”. Czcionka, którą zapisana jest ta nazwa, nie może być większa (wysokość i szerokość) niż dwie trzecie wielkości czcionki, którą zapisano kontrolowaną nazwę pochodzenia.

Link do specyfikacji produktu

http://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-93ceee01-eb46-4a2b-a4e3-3f5a1eaf13be